

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 312.

Anden Session.

82de Møde.

Mandagen den 3die Februar.

(Fortsat.)

Ordføreren (fortsat): Der er her altsaa ikke Tale alene om en Begjering om den Hovedsum til Krigsministeriet, som staaer opført i Finantsforslagets § 21, men der er her tillige Begjering om enkelte Summer for alle de enkelte Poster, som staae opførte paa Udgiftsbilag V. Det forekommer mig derfor, at, dersom den ærede Krigsminister vilde have den Anskuelse gjort gjældende, som han nu her har fremsat, da maatte han reent have udeladt Udgiftsbilag V og kun forlangt den Hovedsum, som staaer i Sen. Dette har han imidlertid ikke gjort, og det forekommer mig saaledes, at den nu fremsatte Baaftand ikke staaer i synderlig Harmonie med den ærede Krigsministers eget oprindelige Forlangende, ligesom jeg forøvrigt rigtignok ogsaa troer, at de Fleste vilde være enige i, at det i enhver Henseende maa være det eneste Rigtige, at Thinget ikke alene vedtager, om det vil, at der skal anvendes saa stor en Sum til Krigsministeriet i det Hele, men ogsaa udøver sin Indflydelse paa, hvormegent der skal anskaffes, hvilke Charger der skulle være o. s. v.; ellers vilde man jo udsætte sig for ikke at komme til at udøve den samme Indflydelse her, som det maa være Rigsdagens Pligt at udøve paa ethvert Punkt af Statshusholdningen.

Jeg skal efter disse Bemærkninger udtale mig om de enkelte Forslag. — Hvad da først Forslaget under 32, med Hensyn til Lægeetaten, angaaer, da vil det ærede Thing af min Udvikling ved Sagens 2den Behandling erindre, at Grunden, hvorfor Udvalget ved denne Post ikke havde foreslaaet den samme Fremgangsmaade, som det havde bragt i Forslag ved næ-

sten alle de andre Poster, nemlig, at ordinaire Bevillinger skulle skee i Genhold til de gjældende Organisationsplaner, var denne, at den tidligere gjældende Organisationsplan for Lægeetatens Bedkommende allerede var forandret i Aaret 1848, og var forandret saaledes, at den tidligere Plan ved disse senere Bestemmelser var ophævet; men da denne Forandring foregik, fattedes der imidlertid kun en Bestemmelse for, hvorledes det nydannede Corpses Styrke skulde være i Krigstid, men ikke for, hvorledes det skulde være, naar Krigen var endt, i Fredstid. Udvalget troede derfor, at det maatte anses stridende imod, hvad der maatte erkjendes for rigtigt og fornuftmæssigt, om man nu som Grundlag for Bevillingen vilde optage en Plan, der ikke længer eksisterede, og som Ministeriet i en Skrivelse til Udvalget havde erklæret, at man ikke agtede at gjenoptage, da man havde fundet den nye Plan hensigtsmæssig. Derefter antog Udvalget, at man altsaa, da man indsaar, at det her ikke var Stedet at bringe til Thingets Bøtering, hvorledes Lægecorpsset skulde være organiseret i Fredstid, rettest maatte gjøre en blot foreløbig Beregning over, hvor stor en Sum man kunde antage, at et tilstrækkeligt, velorganiseret Lægecorps vilde kunne havees for, og at man da foreslog Thinget at bevilge denne Sum som ordinair Udgift, og derimod det Øvrige, der for det kommende Finantsaar maatte behøves, som en extraordinair Udgift. Dette var det, Udvalget foreslog, og som Thinget vedtog. Da det imidlertid under Debatten viste sig, at den ærede Krigsminister havde særdeles betydelige Betænkkeligheder ved at gaae ind paa den Tanke, som laae til Grund for Udvalgets Beregning, maatte man erkjende, at det vilde være urigtigt, om man aldeles skarpt vilde